

برای اشتراک و یا همکاری با ما
تماس بگیرید:
Altmag2011@
Gmail.com

آلترناتیو

سرمقاله

کریس هارمن در مقاله‌ای تحت عنوان *مطبوعات انقلابی (۱۹۸۴)** به این واقعیت اشاره می‌کند که هر انقلاب واقعی دربرگیرنده توده مردمی است که نوینی را برای نگرستن به جهان و نقش خود در آن برمی‌گزینند. انقلابیون همواره به عنوان اقلیت‌هایی شروع به کار می‌کنند که به تبلیغ جهان‌بینی نوین می‌پردازند و در دوره‌های طولانی با عدم اقبال عمومی مواجه هستند چرا که *اندیشه‌های حاکم بر هر جامعه‌ای، اندیشه طبقه حاکمه آن جامعه است.*

انقلابیون جز با پیدا کردن ابزارهایی برای ارتباط با تجربیات توده "عادی" و "غیر سیاسی" مردم قادر به پیروزی در نبرد نیستند. اما باید علاوه بر دگرگون ساختن جهان بینی و اندیشه‌های مردم قادر به پاسخ دادن به این سوال آنان باشند که "چه باید کرد؟". هر جریان انقلابی در هر مرحله از مبارزه و فعالیت تنها در صورتی پیروز و موفق خواهد شد که سه حلقه اصول، تجارب و وظایف لحظه‌ای و مرحله‌ای را در پیوندی صحیح با یکدیگر قرار دهد. بر اساس این مقدمه، هارمن اینچنین نتیجه‌گیری می‌کند که نشریه انقلابی ابزاری مناسب برای پر کردن فاصله بین اصول و عمل و تئوری و پراتیک است.

از سوی دیگر لنین در رساله مشهور *چه باید کرد؟* (۱۹۰۳) در خصوص نشریه انقلابی اینچنین می‌نویسد:

روزنامه نه تنها یک مبلغ جمعی و یک مروج جمعی بلکه یک سازمانده جمعی نیز هست. نقش آن را می‌توان با داریستی حول یک بنای در حال ساخت مقایسه کرد. سازماندهی‌ای که حول این نشریه شکل می‌گیرد، می‌بایست برای همه چیز آمادگی داشته باشد؛ برای برافراشتن بیرق و حفظ حیثیت حزب و تدوام کاری آن در شرایط افول شدید

معیارهای انقلابی تا زمان فرارسیدن شرایط خیزش مسلحانه عمومی.

آلترناتیو به دلیل محدودیت‌های پیش‌روی یک نشریه الکترونیکی و به دلیل محدودیت‌های خاص خودش نمی‌تواند در پی ایجاد ارتباط موثر با توده مردم باشد و مخاطبین خود را در وهله اول در میان فعالین و مبارزان جنبش کمونیستی ایران و به ویژه فعالین و مبارزان نسل نوین این جنبش جستجو می‌کند. به این اعتبار می‌توان آن را نوعی فعالیت خود-روشنگرانه و خود-سازمانده در میان این نسل تعریف کرد که البته انجام این وظایف را از خلال تلاش برای پاسخگویی به مسائل عینی و بیرونی پیش‌روی این نسل و این جنبش علاوه بر مسائل داخلی و درونی آنها، دنبال می‌کند.

آلترناتیو اهداف و انتظارات مشخص و محدودی را دست کم برای این مرحله از فعالیت خود برگزیده که شامل موارد زیر است:

• کمک به شکل‌گیری یک فرهنگ سیاسی نوین انقلابی بر مبنای بحرانی که در اثر انقلاب‌های جهان عرب "عقل سلیم" و "فهم متعارف" بورژوازی در دوران ما یعنی ایدئولوژی

نئولیبرالیستی را در بر گرفته است.

• کمک به پوست‌اندازی نسلی کمونیسم در ایران و تبدیل نسل نوین کمونیست‌های ایران از سیاهی لشکر و حاشیه چپ واقعا موجود (یعنی اپوزیسیون سنتی چپ در تبعید) به کمونیسمی پاسخگوی اقتضانات مرحله کنونی مبارزه طبقاتی و موثر در شکل دهی به یک گرایش انقلابی در میان جنبش‌های اعتراضی ضدتبعیض. اشاره به این نکته لازم است که به نظر ما دغدغه‌ها، مشغله‌ها، صف-بندی‌ها، قهر و آشتی‌ها و کلا فُرمت اپوزیسیون چپ در تبعید ایران بازتاب دهنده و یادگاری دوران‌های دیگری است و ابتدا پاسخگوی اقتضانات مرحله کنونی مبارزه طبقاتی در ایران نیست. جنبش اعتراضی جوانان امروزه هم در سطح منطقه‌ای (خاورمیانه) و هم بین‌المللی بمثابه نوک پیکان مبارزات اجتماعی عمل می‌کند اما عمدتا خودانگیخته و فاقد چشم‌اندازهای مناسب در دو عرصه سیاست (استراتژی) و سازمان (تشکیلات و سازماندهی) است. اینها موضوعاتی هستند که گرایش انقلابی در این جنبش‌ها می‌تواند حول آنها به فعالیت بپردازد. نسل نوین کمونیست در ایران

می تواند به عنوان طلایه دار و کارگزار شکل گیری قطب انقلابی چپ حول گسل های اجتماعی موجود عمل کند و محور و منبعی برای ایجاد همگرایی و انسجام در جنبش کارگری و کمونیستی در ایران باشد. ما از فعالین حزبی، سازمان ها و احزاب کمونیست اپوزیسیون در جایگاه تاریخی شان و به خاطر نقشی که هر کدام به سهم خود در تکامل جنبش کمونیستی ایران ایفا کرده اند تقدیر می کنیم. اما اعتقاد داریم که این احزاب به دلایل متعدد (نظیر سه دهه زندگی در تبعید، سرکوب وحشیانه، از سر گذراندن تجاری ماندن فروپاشی اردوگاه شوروی، ناتوانی در نوسازی صفوف و ...) در شکل فعالیت کنونی خویش، دیگر نمی توانند پاسخگوی نیازهای کنونی جنبش کارگری و کمونیستی در مصاف های کنونی و آینده اش باشند. هرچند بخشی از این نیروها می توانند در شکل گیری یک نیرو و قطب جدید کمونیست در ایران نقشی سازنده را ایفا نمایند. به طور خلاصه می توان گفت، که توان و ظرفیت بالقوه جنبش کمونیستی در ایران بسیار فراتر از نیرو و وزن سازمان های موجود کمونیست در اپوزیسیون بوده و این نقطه عزیمت ما است.

آلترناتیو کمک به تحقق اهداف ذکر شده در بالا را به دو روش پیگیری می کند:

• **کمک** به فرایندی که هارمن آن را تقطیر (istillation) آگاهی می نامد، در نسل جوان معترض.

• **نصب داربست** (به تعبیر لنین، به نقل قول ابتدای نوشتار نگاه کنید) از طریق انتشار نشریه حول بنای در حال ساختمان نسل نوین کمونیست در ایران. بر این اساس **آلترناتیو** می کوشد محتوایی شایسته نامش (در دوسطح: در مقابل وضع موجود فرهنگ و فکر سیاسی مسلط بر جامعه و وضع موجود جنبش کمونیستی) داشته باشد و نشریه ای باشد:

• **پروپاگاندا** است: به معنای دقیق کلمه در جنبش کمونیستی، مروج، ترویجی، در قیاس با تبلیغ یا آژیتاسیون (تهییج) که بر یک موضوع فوری برای تحریک به عمل تمرکز می کند، پروپاگاندا یعنی توضیح و ترویج مفاهیم و مسائل گوناگون بسیار برای عده ای محدود و مشخص، ترویج سیستماتیک ایده ها و اندیشه هایی مشخص. مفاهیم و مسائل را از کاربست خط و تفکر سیاسی خود (که می کوشیم متمایز و پاسخگو باشد) بر اولویت های عینی و

هدف ما کمک به پوست اندازی نسلی کمونیسم در ایران و تبدیل نسل نوین کمونیست در ایران از سیاهی لشکر و حاشیه چپ واقعا موجود (یعنی اپوزیسیون سنتی چپ در تبعید ایران) به کمونیسمی پاسخگوی اقتضائات مرحله کنونی مبارزه طبقاتی در ایران است.

بیرونی استخراج می کنیم و در میان رفقای همراه از نسل های قدیم و نوین کمونیست به بحث می گذاریم.

• **سازمانده:** امید داریم محتوای نشریه به گونه ای باشد که رفیقان و همراهان و همفکران بتوانند حول مباحث و خطوط آن و بحث و تبادل نظر بر سر آنها سازمان یابند و مجتمع شوند (همان ایجاد داربست) تا در مراحل بعدی نیز هم گام شویم.

• **آموزش دهنده و خودآموزنده:** می کوشیم در ارتقای دانش انقلابی فعالین و مبارزین کمونیست ایفای نقش کنیم و خود نیز از آنها و در این فرایند بیاموزیم.

• **مبارز عرصه کسب هژمونی:** می کوشیم در حد توان خود و البته به شیوه خود به تقویت سنگرهای کمونیسم در نبرد بر سر کسب هژمونی در جامعه در تقابل با گرایش های راست و بورژوازی (لیبرالیسم، رفرمیسم، اسلامیسیم) یاری برساییم.

• **مشوش اذهان:** برای هر کس که کوچکترین باوری به فرهنگ سیاسی لیبرال-اسلامیستی موجود و ماترک دوم خرداد داشته باشد.

• **توپخانه:** برای در هم کوبیدن عمق مواضع خصم طبقاتی و فراهم آوردن فضا برای پیشروی نیروهای خودی.

در نهایت اینکه می کوشیم با ابزار نقد، سلاح خود را برای نقدهای عملی در پهنه اجتماع صیقل بزنیم. اگر در این اهداف رفیق و همراه ما هستید، حتما با ما مکاتبه کنید.

* International Socialism 2:24, Summer 1984, pp.3-44

در این شماره می خوانید:

- سماجت انقلاب (ص ۳)
- جنبش کارگری مصر (ص ۹)
- مارکسیست ها و مسأله شرق زدگی در ایران (ص ۱۰)
- ماهواره و آل احمد های پلاستیکی (ص ۱۵)
- جلال آل احمد؛ خشمگین از امپریالیسم، ترسان از انقلاب (ص ۱۷)،
- اسپار تاکوس جنوب (ص ۲۱)

Marxists.org
آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

خیابان

نشریه خبری - سیاسی

مبارزه طبقاتی

نشر بیدار

سامان نو

کانون پژوهشی
نگاه